

IDEAŁ NAPRAWY RZECZYPOSPOLITEJ

REFLEKSJE Z PRZESZŁOŚCI

Do chronicznych zagadnień w Polsce należy „naprawa Rzeczypospolitej”. Od końca XVI w. stanowi ona troskę obywateli Państwa Polskiego i pomimo licznych prób nie udało się jej osiągnąć, bo nawet wiekopomne dzieło Sejmu czteroletniego zostało zniweczone przez zwolenników „Złotej wolności”, a zamiast naprawy przyszedł upadek Rzeczypospolitej. Po odrodzeniu państwa, po uchwaleniu Konstytucji marcowej, jakże rychło potrzeba było rozpocząć znowu rozmowy na temat naprawy, szczególnie aktualne w chwili obecnej.

Dlaczego jednak w przeszłości przez całe dwa wieki próby naprawy, pomimo konieczności jej, uświadomionej przez elitę umysłową społeczeństwa, musiały pozostać bezowocne?

Odpowiedź na to pytanie nie będzie obojętna i dla czasów obecnych.

Zwolennicy „Złotej wolności”, a właściwie samowoli warcholstwa i wszelkiego nieładu (Targowiczanie stanowią zresztą osobne zjawisko) pomimo innych jeszcze przyczyn dlatego zawsze byli górą, nawet bez poparcia potencji obcych, dybiących na sam byt Polski, że czynniki dążące do naprawy nie umiały zdobyć sobie w szerokich warstwach narodu szlacheckiego należytego oparcia, chociaż ogół ten potrzebę reform rozumiał.

Jeden tylko z królów obieralnych mógł skutecznie potrzebne zmiany, w zarodku stłumić ujawniającą się już chorobę — tym królem był Stefan Batory. Niestety Batory zmarł za wcześnie...

Straszakiem dla szlachty hamującym wszelkie poczynania koniecznego wzmocnienia władzy królewskiej było t. zw. *absolutum dominium*. Jak ognia obawiano się zapędów samowładczych i w końcu ideał monarchy szlacheckiego stał się zbliżony do manekina na tronie.

Trzeba jednak powiedzieć, że ugruntowanie się pojęć szlacheckich o złotej wolności nastąpiło nie bez winy samych monarchów.

Zygmunt III był smutnym przykładem polityka, który dbał przede wszystkim o dobro własnego rodu, żywił zapędy autokratyczne, i najświetniejsze zwycięstwa oręża polskiego umiał zmarnować bezużytecznie.

Władysław IV, król bohater, pod wieloma względami niedoceniany, w dążeniu do wzmocnienia władzy monarchicznej i ukrócenia sa-

moowli możnowładczej, widział ratunek w wojnie z półksięzycem, gotował się do niej wbrew Sejmowi a w związku z tem swą nieopatrzoną polityką kozacką przyczynił się do wywołania burzy dziejowej, która zatrzęsała posadami Rzeczypospolitej.

Nieszczęśliwy Jan Kazimierz, dzielny wódz, ale zły polityk, chcąc zapewnić Polsce rządy trwałe i po sobie tron Konduszowi, zamierzał dokonać tej naprawy przy pomocy wojsk francuskich, a gdy okazało się, że wojśka te do Polski mają zamkniętą drogę... nie wahał się myśleć o wojskach szwedzkich, tak niedawno wypędzonych z Polski, po świeżym Potopie.

Czy takie doświadczenia mogły sprzyjać wzmocnieniu władzy królewskiej i jednac reformie takiej zwolenników?

Panowanie zaś zdrajcy na tronie Piastów i Jagiellonów, Augusta II Sasa — mogło tylko skompromitować ideę zbawienną skądinąd, ideę silnej władzy kierującej losami państwa.

Masy szlacheckie, widząc nawet skutki anarchii, z lękiem mogły myśleć o poczynaniach swych królów, nie dobrego w zapędach do absolutum dominium nie widząc. Tak doszło do zupełnego bezwładia i ostatecznej niedoli.

I podziwiać należy geniusz narodu polskiego, że w takich niepomysłnych warunkach psychologicznych doszedł w Konstytucji majowej do oparcia się o ideał

rzeczywisty równowagi władz państwowych, ideał nie starzejący się nigdy.

I dziś, gdy jest mowa o zmianie i naprawie Konstytucji jakże wiele refleksyj historycznych nasuwać się może.

Właściwie nie mamy już obrońców nowoczesnej „złotej wolności”, przynajmniej poplecznicy anarchii wstydliwie unikają światła dziennego, ale za to istnieją niewątpliwie ludzie, którzy ideału równowagi władz zrozumieć nie mogą.

Wydaje się im, że można uszczęśliwiać społeczeństwo nie pytając go o zdanie w jakich warunkach żyć pragnie, lekceważąc głęboko zakorzenione w narodzie poczucie wolności, nie „złotej” już, ale istotnej, nieznoszącej metod rządzenia narodem, bez narodu.

Naród pragnie naprawy, która jest oczywistą potrzebą, ale jeśli naprawa ta dojść może do skutku — to tylko z urobionymi już pojęciami społeczeństwa, wyłączającymi wszelkie błędy, które tak się mściły na nas w przeszłości.

W każdym razie powiadać można, że i dziś ideał naprawy Rzeczypospolitej dla olbrzymiej większości społeczeństwa znajduje się we wzorach Zachodu, lecz nie Wschodu, z którego nigdy nic dobrego do Polski nie przyszło.

L. R.

Kongres arabski

Przeciw filosemickiej deklaracji Balfoura

Amman, 15 grudnia. Kongres narodowy Transjordanii przyjął rezolucję, wypowiadającą się za całkowitą niepodległością i podkreślającą konieczność wprowadzenia do wychowania młodzieży hasła pracy dla związkowego państwa arabskiego.

Rezolucja protestuje przeciwko deklaracji Balfoura w sprawie żydowskiego ogniska narodowego w Palestynie oraz przeciwko stanowisku, zajętemu przez władze palestyńskie w stosunku do Arabów

Ruch antysowiecki

Z każdym dniem rośnie

MOSKWA, 15 grudnia. — Powstania włościan szerzą się zatrzważająco. Coraz to w innym okręgu organizacje rewolucyjne występują zbrojnie. Na północnym Kaukazie, we wsi Kamyżyno, włościanie uzbrojeni w karabi-

A jednak..

Votum zaufania dla rządu Rzeszy

BERLIN, 15 grudnia. — Na dzisiejszym posiedzeniu popołudniowym Reichstag w głosowaniu imiennym uchwalił votum zaufania dla rządu 222 głosami przeciwko 156 przy 22-ch wstrzymujących się od głosowania. Votum zaufania podpisane zostało przez wszystkie partie koalicji rządowej, z wyjątkiem bawarskiej partii ludowej.

Wniosek o votum zaufania brzmi: „Reichstag aprobuje oświadczenie rządu Rzeszy i, zastrzegając sobie ostateczne i szczegółowe ukształtowanie ustaw, ufa, że program reformy finansowej zostanie przeprowadzony według ogólnej linii, nakreślonej przez rząd. Reichstag wyraża rządowi zaufanie za jego politykę ogólną”. — Pol. Aj. Tel.

ny i rewolwery napadli na miejscowych komunistów, dwóch z nich zabijając i 8 raniąc.

Powstanie włościan było stłumione oddziałami wojska „do specjalnych celów”. Ujęto 40 powstańców. — Aj. Wschodnia.

PRZESILENIE RZĄDOWE

KONIEC NIE PRĘDKO. WAŻNA KONFERENCJA. KOMPROMISOWE PRZEWLEKANIE

Wczorajszy dziewiąty dzień przesilenia rządowego nie przyniósł żadnych nowych zmian w sytuacji.

Prof. Bartel — osoba, dookoła której grupuje się zainteresowanie sfer politycznych, po odhyciu półgodzinnej konferencji z Marszałkiem Piłsudskim, złożył wizyty d-rowsi Świtalskiemu, oraz kilku innym ministrom ustępującego rządu, poczem odjechał do Lwowa.

Najbliższym ważnym momentem będzie wtorkowa konferencja u P. Prezydenta Państwa.

Zostało ustalone, że we wtorkowej zbiorowej konferencji P. Prezydenta z przedstawicielami sfer politycznych wezmą udział wszyscy posłowie, którzy już byli zaproszeni przez P. Prezydenta na audjencje. Kancelarja Cywilna przystąpiła wczoraj do rozsyłania zaproszeń. O ile prawdziwą jest wiadomość Agencji Wschodniej, że w konferencji weźmie udział 40 osób, wśród nich przedstawiciele sfer gospodarczych i przemysłowych, doład nie wiemy.

Koniec przesilenia i utworzenie nowego rządu przewidywane jest pod koniec bieżącego tygodnia.

Ustala się opinja, że deklaracja opozycji, oświadczająca gotowość utworzenia rządu, miała przedewszystkiem zamanifesto-

wać, że stanowisko opozycji nie jest wyłącznie negatywne, lecz na wypadek, gdyby ją wezwano do rozwiązania sytuacji, wytworzonej uchwaleniem votum nieufności, to zadanie to ona gotowa spełnić.

Powierzenie tego zadania opozycji byłoby logicznym następstwem i konsekwencją jej postępowania, gdyby w grę wchodziły jedynie względy parlamentarne.

Ponieważ w ostatnich latach przy tworzeniu gabinetów liczone się nietylko z Sejmem, lecz i czynnikami, grupującymi się w sferach, z których wyłoniony był rząd obecnie ustępujący, rozwiązanie kryzysu rządowego napotyka na komplikacje, których obecnie jesteśmy świadkami.

Dotychczasowe etapy przesilenia wskazują, że wpływy tak zwanej grupy pułkowników, głoszącej hasła rządów silnej ręki, zmały. Długie konferencje P. Prezydenta z przywódcami opozycji, oraz prof. Bartlem, będącym zwolennikiem kompromisowego lawirowania pomiędzy Belwederem a Sejmem, wskazują, że tworzeniu nowego rządu przyswieca zasada taktyki kompromisowej.

Wejście na drogę kompromisu nie zmienitoby oczywiście nic w dotychczasowej sytuacji kraju, natomiast może przez jakiś czas jeszcze utrzymać wpływy sanacji na rządy kraju

Groźna sytuacja

Rządu MacDonalda

LONDYN, 15 grudnia. — Gabinet angielski znajduje się w krytycznym położeniu na skutek stanowiska, jakie zajęło stronnictwo liberalne wobec przedłożenia o obniżenie czasu pracy w kopalniach. Głosowanie nad tem przedłożeniem ma się odbyć we czwartek. Losy gabinetu zawisły od stronnictwa konserwatystów, które w poniedziałek ma powziąć ostateczną decyzję co do swego stanowiska. O ile konserwatyści głosowaliby z liberałami musiałoby przyjść do obalenia gabinetu.

Koła dobrze poinformowane są-

Istotne powody

Wystąpienia d-ra Schachte

Londyn, 15 grudnia. „Daily Herald”, zastanawiając się nad motywami, twierdzi, że popularyzując on swoją osobę jako ewentualny kandydat prawicy na prezydenta Rzeszy. Pol. Aj. Tel.

dzą, że do przesilenia nie dojdzie, gdyż stronnictwa mieszczańskie nie uważają chwili obecnej za odpowiednią do obalenia gabinetu. — Aj. Wschodnia.

Dzień polityczny

CHOROBA P. DEWEY'A

Doradca finansowy p. Charles Dewey zaniemógł i nie opuszcza mieszkania.

POS. PROF. KRZYŻANOWSKI U MIN. MATUSZEWSKIEGO
W dniu 13 b. m. kierownik Ministerstwa Skarbu p. Matuszewski przyjął pos. prof. Krzyżanowskiego i od-

był z nim konferencje w sprawach budżetowych.

POLOWANIE REPREZENTACYJNE

Polowanie reprezentacyjne w Puszczy Białowieskiej odłożono do dnia 6 stycznia 1930 roku, w związku z obecną sytuacją przesilenia.

